

Eiropas rīcības kodekss partnerības jomā

Eiropas rīcības kodekss attiecībā uz partnerību saistībā ar Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem

Eiropas Komisija

Nodarbinātības, sociālo lietu un iekļautības ģenerāldirektorāts

E1. nodaļa

Manuskripts pabeigts 2014. gada janvārī

Ne Eiropas Komisija, ne jebkāda persona, kas darbojas tās vārdā, nav atbildīga par šīs publikācijas informācijas izmantošanu.

Vāka fotogrāfija: © Shutterstock

Lai jebkādā veidā izmantotu vai reproducētu fotogrāfijas, uz kurām Eiropas Savienību nav īpašumtiesību, atļauja jāiegūst nepastarpināti no autortiesību īpašnieka(-iem).

**Europe Direct *dienests jums palīdzēs rast atbildes
uz jautājumiem par Eiropas Savienību***

Bezmaksas tālruņa numurs (*):
00 800 6 7 8 9 10 11

(* Informāciju sniedz bez maksas, tāpat arī lielākā daļa zvanu ir bezmaksas (izņemot dažus operatorus, viesnīcas vai taksofonus).

Papildu informācija par Eiropas Savienību ir pieejama portālā *Europa* (<http://europa.eu>).

Kataloga dati ir atrodami šīs publikācijas beigās.

Luksemburga: Eiropas Savienības Publikāciju birojs, 2014. gads

ISBN 978-92-79-35241-6 — doi:10.2767/51999 (*Print*)

ISBN 978-92-79-35218-8 — doi:10.2767/45039 (*PDF*)

© Eiropas Savienība, 2014. gads

Reproducēšana ir atļauta, ja tiek norādīts avots.

Printed in Luxembourg

IESPIESTS UZ PAPIĀRA, KAS BALINĀTS BEZ ELEMENTĀRĀ HLORA (*ECF*)

PRIEKŠVĀRDS

2013. gada 21. decembrī — pēc vairāk nekā divus gadus ilgušām sarunām — stājās spēkā noteikumi par Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem 2014.–2020. gadam.

Šajos noteikumos ir paredzēts, kā dalībvalstīm jāplāno un jāīsteno ieguldījumu projekti, kam septiņu gadu periodā var piešķirt EUR 325 miljardu lielu atbalstu no ES strukturālajiem un investīciju fondiem.

No šiem līdzekļiem vairāk nekā EUR 70 miljardi jāiegulda cilvēkkapitālā, izmantojot Eiropas Sociālo fondu. Pirmo reizi Eiropas Sociālajam fondam būs paredzēta minimālā garantētā daļa no kopējiem kohēzijas politikas izdevumiem. Turklāt vairāk nekā EUR 6 miljardi ir īpaši paredzēti jauniešu atbalstam ar Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvas palīdzību.

Lai palielinātu šo līdzekļu ietekmi, būtiski, lai dalībvalstu iestādes visos līmeņos (valsts, reģionālā un vietējā) cieši sadarbotos savā starpā un ar arodbiedrībām, darba devējiem, nevalstiskajām organizācijām un citām iestādēm, kas atbild, piemēram, par sociālo iekļautību, dzimumu līdztiesību un diskriminācijas novēršanu.

Iesaistot partnerus ES fondu atbalstīto projektu plānošanā, īstenošanā, uzraudzībā un novērtēšanā, dalībvalstis spēs labāk nodrošināt, ka līdzekļi tiek izlietoti svarīgākajās jomās un vislabākajā iespējamajā veidā.

Šie noteikumi būs jāievēro visām dalībvalstīm, sagatavojot un īstenojot programmas laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam.

Tādēļ, nosakot finansējuma prioritātes un izstrādājot un īstenojot visefektīvākās ieguldījumu stratēģijas, dalībvalstīm būs jānodrošina, ka tiek ņemti vērā visi attiecīgie viedokļi.

Šāda ciešāku partnerību pieeja ir viens no svarīgākajiem ES jaunās kohēzijas politikas jaunievedumiem.

Mēs uzskatām, ka šādi tiks būtiski sekmēti tas, ka ikviens ES strukturālo un investīciju fondu euro tiks tērēts visefektīvākajā veidā, lai risinātu ekonomiskās un sociālās problēmas, ar kurām Eiropa saskarsies laikā no šā brīža līdz 2020. gadam.

László Andor,
Nodarbinātības, sociālo lietu un iekļautības komisārs

SATURS

1. ĪEVADS	5
2. KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA	6
3. LABĀKĀ PRAKSE ATTIECĪBĀ UZ PARTNERĪBAS PRINCIPA ĪSTENOŠANU ĒIROPAS STRUKTURĀLO UN INVESTĪCIJU FONDU PROGRAMMĀS	17

1. IEVADS

Jau daudzus gadus partnerība ir viens no Eiropas Savienības kopīgi pārvaldīto fondu īstenošanas principiem — īpaši attiecībā uz Eiropas Sociālo fondu (ESF). Partnerības princips paredz ciešu sadarbību starp Komisiju un dalībvalstu publiskajām iestādēm valsts, reģionālā un vietējā līmenī, sociālajiem partneriem un organizācijām, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību.

Partnerība rada nepārprotamu pievienoto vērtību, uzlabojot Eiropas strukturālo un investīciju (ESI) fondu īstenošanas efektivitāti. Tā uzlabo kolektīvu apņemšanos un atbildību attiecībā uz ES politiku, paplašina pieejamās zināšanas, kompetenci un viedokļus, izstrādājot un īstenojot stratēģijas, kā arī nodrošina labāku pārredzamību lēmumu pieņemšanas procesos.

Tagad partnerības princips ir apstiprināts attiecībā uz visiem ESI fondiem. Par juridisko pamatu izmantojot Kopīgo noteikumu regulas 5. pantu, ir pieņemta deleģēta regula par Eiropas rīcības kodeksu attiecībā uz partnerību (ERKP), kas dalībvalstīm palīdzēs organizēt efektīvas partnerattiecības ar attiecīgajām ieinteresētajām personām.

ERKP paredz šādus galvenos principus:

- izraudzītajiem partneriem būtu visatbilstošāk jāpārstāv attiecīgās ieinteresētās personas;
- atlases procedūrām būtu jābūt pārredzamām un jāņem vērā dalībvalstu dažāda institucionālais un tiesiskais regulējums;
- partneri jāiesaista partnerības nolīgumu un programmu sagatavošanā un īstenošanā. Šajā saistībā ir jānosaka minimālās procedūru prasības attiecībā uz laikus īstenotu, jēgpilnu un pārredzamu apspriešanos (piemēram, pietiekamu laiku apspriedēm, dokumentu pieejamību u. c.);
- partneriem būtu jābūt pārstāvētiem programmu uzraudzības komitejās visā ciklā (t. i., sagatavošanās, īstenošanas, uzraudzības un novērtēšanas posmos);
- partnerības efektīva īstenošana jānodrošina, stiprinot attiecīgo partneru institucionālās spējas, īstenojot spēju palielināšanas pasākumus programmās iesaistītajiem sociālajiem partneriem un organizācijām, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību;
- jāveicina pieredzes apmaiņa un savstarpēja mācīšanās, jo īpaši — izveidojot Partnerības prakses kopienu, kas aptver visus ESI fondus;
- būtu jāvērtē partneru nozīme partnerības nolīgumu īstenošanā, kā arī partnerības darbība un efektivitāte programmu plānošanas periodā.

2. KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA(*)

Komisijas deleģētā Regula (ES) Nr. 240/2014 (2014. gada 7. janvāris) par Eiropas rīcības kodeksu attiecībā uz partnerību saistībā ar Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1303/2013, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006⁽¹⁾, un jo īpaši tās 5. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Šīs regulas mērķis ir nodrošināt Eiropas rīcības kodeksu, lai atbalstītu un veicinātu dalībvalstu partnerības organizēšanu partnerības nolīgumiem un programmām, ko atbalsta Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF), Eiropas Sociālais fonds (ESF), Kohēzijas fonds, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu (EJZF). Šie fondi šobrīd darbojas saskaņā ar vienotu sistēmu un tiek saukti par "Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem" (turpmāk "ESI fondi").
- (2) Sadarbība partnerībā ir sen iedibināts princips ESI fondu darbības īstenošanā. Partnerība nozīmē ciešu sadarbību starp publiskām iestādēm, ekonomiskajiem un sociālajiem partneriem, kā arī struktūrām, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību, valsts, reģionālajā un vietējā līmenī visā programmas ciklā, kurā ietilpst sagatavošanas, īstenošanas, uzraudzības un novērtēšanas posmi.
- (3) Izraudzītajiem partneriem būtu visatbilstošāk jāpārstāv attiecīgās ieinteresētās personas. Atlases procedūrām būtu jābūt pārredzamām un jāņem vērā dalībvalstu dažāda institucionālais un tiesiskais regulējums un to kompetences valsts un reģionu līmenī.
- (4) Par partneriem būtu jāizraugās publiskas iestādes, ekonomiskie un sociālie partneri un pilsonisko sabiedrību pārstāvošās organizācijas, tostarp vides jomas partneri, sabiedriskās un brīvprātīgās organizācijas, kuras var būtiski ietekmēt partnerības nolīgumu un programmu īstenošanu vai kuras var tikt būtiski ietekmētas šādas īstenošanas rezultātā. Īpaša uzmanība jāpievērš arī to grupu iekļaušanai, kuras var ietekmēt programmas, bet kurām pašām ir grūti tās ietekmēt, jo īpaši to vismazāk aizsargāto un atstumto kopienu iekļaušanai, ar kurām saistās

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.

(*) Šis deleģētais tiesību akts stāties spēkā 2 mēnešus pēc tā pieņemšanas, ja Eiropas Parlaments un Padome neizteiks iebildumus.

vislielākais diskriminācijas un sociālās atstumtības risks, jo īpaši attiecībā uz personām ar invaliditāti, migrantiem un romiem.

- (5) Izraugoties partnerus, ir jāņem vērā atšķirības starp partnerības nolīgumiem un programmām. Partnerības nolīgumi aptver visus ESI fondus, kas nodrošina atbalstu katrā dalībvalstī, savukārt programmas attiecas tikai uz tiem ESI fondiem, kas sniedz ieguldījumu šajās programmās. Partnerības nolīgumu partneri būtu jāizvēlas, ņemot vērā visu plānoto ESI fondu izmantošanu, savukārt attiecībā uz programmām ir pietiekami, ka partnerus izvēlas, ņemot vērā to plānoto ESI fondu izmantošanu, kas sniedz ieguldījumu šajās programmās.
- (6) Partneri jāiesaista partnerības nolīgumu un programmu sagatavošanā un īstenošanā. Šajā saistībā ir jānosaka galvenie principi un laba prakse attiecībā uz laikus īstenošanu, jēgpilnu un pārredzamu apspriešanos ar partneriem, analizējot problēmas un vajadzības, kam jārod risinājums, attiecībā uz mērķiem un prioritātēm risinājumu meklēšanā, kā arī attiecībā uz koordinēšanas struktūrām un daudzlīmeņu pārvaldības nolīgumiem, kas nepieciešami efektīvai politikas īstenošanai.
- (7) Partneriem būtu jābūt pārstāvētiem programmu uzraudzības komitejās. Dalību un komitejas procedūras regulējošajiem noteikumiem būtu jāveicina programmu plānošanas un īstenošanas nepārtrauktība un kopīga atbildība par tām, kā arī tāda darba kārtība, kas ir skaidra un pārredzama, laikus īstenošana un nediskriminējoša.
- (8) Partneriem, aktīvi piedaloties uzraudzības komitejās, būtu jāiesaistās darbības novērtēšanā attiecībā uz dažādām prioritātēm, jāvērtē attiecīgie ziņojumi par programmām un — vajadzības gadījumā — uzaicinājumi iesniegt priekšlikumus.
- (9) Būtu jāsekmē efektīva partnerība, palīdzot attiecīgajiem partneriem stiprināt savas institucionālās spējas programmu sagatavošanā un īstenošanā.
- (10) Komisijai būtu jāsekmē labas prakses apmaiņa, dalībvalstu institucionālo spēju stiprināšana un attiecīgo rezultātu sasniegšana, pārvaldes iestāžu un partneru pārstāvju uzraudzīšana, izveidojot Partnerības prakses kopienu, kas aptver visus ESI fondus.
- (11) Dalībvalstīm būtu jāvērtē partneru loma partnerības nolīgumu īstenošanā, kā arī partnerības darbība un efektivitāte programmu plānošanas periodā.
- (12) Lai atbalstītu un veicinātu dalībvalstis partnerību organizēšanā, Komisijai tām būtu jānodrošina pieejami dalībvalstīs pastāvoši paraugprakses piemēri,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

1. pants

Priekšmets un darbības joma

Ar šo regulu izveido Eiropas rīcības kodeksu partnerībai saistībā ar partnerības nolīgumiem un programmām, ko atbalsta Eiropas strukturālie un investīciju fondi.

II NODAĻA

Galvenie principi saistībā ar pārredzamām procedūrām, kuras izmanto attiecīgo partneru noteikšanā

2. pants

Partneru pārstāvība

Dalībvalstis nodrošina, ka Regulas (ES) Nr. 1303/2013 5. panta 1. punktā minētie partneri ir visatbilstošākie ieinteresēto personu pārstāvji un tie tiek nominēti kā pienācīgi pilnvaroti pārstāvji, ņemot vērā viņu kompetenci, spēju aktīvi līdzdarboties un attiecīga līmeņa pārstāvību.

3. pants

Attiecīgo partneru noteikšana partnerības nolīgumam

1. Dalībvalstis nosaka attiecīgos partnerus partnerības nolīgumam vismaz starp šādām iestādēm:
 - a) kompetentajām reģionālajām, vietējām, pilsētu un citām publiskām iestādēm, tostarp:
 - i) reģionālajām iestādēm, vietējo pašvaldību valsts līmeņa pārstāvjiem un vietējām varas iestādēm, kas pārstāv lielākās pilsētas un pilsētu teritorijas, kuru kompetences ir saistītas ar plānoto ESI fondu izmantošanu;
 - ii) augstākās izglītības iestāžu valsts līmeņa pārstāvjiem, izglītības un mācību sniedzējiem un pētniecības centriem, ņemot vērā plānoto ESI fondu izmantošanu;
 - iii) citām valsts publiskām iestādēm, kas ir atbildīgas par Regulas (ES) Nr. 1303/2013 4.–8. pantā minēto horizontālo principu ievērošanu, ņemot vērā plānoto ESI fondu izmantošanu; jo īpaši no struktūrām, kuras ir atbildīgas par vienlīdzīgas attieksmes veicināšanu un kuras ir izveidotas saskaņā ar Padomes Direktīvu 2000/43/EK⁽²⁾, Padomes Direktīvu 2004/113/EK⁽³⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/54/EK⁽⁴⁾;
 - b) ekonomiskajiem un sociālajiem partneriem, tostarp:
 - i) valsts atzītām sociālo partneru organizācijām, jo īpaši tām vispārējām starpnozaru organizācijām un nozaru organizācijām, kuru nozares ir saistītas ar plānoto ESI fondu izmantošanu;
 - ii) valsts tirdzniecības palātām un uzņēmumu asociācijām, kas pārstāv nozaru vispārējās intereses, ņemot vērā plānoto ESI fondu izmantošanu un ar mērķi nodrošināt līdzsvarotu lielo, vidējo, mazo un mikrouzņēmumu pārstāvību, kā arī sociālās ekonomikas pārstāvību;

⁽²⁾ Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīva 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības (OV L 180, 19.7.2000., 22. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2004. gada 13. decembra Direktīva 2004/113/EK, ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu (OV L 373, 21.12.2004., 37. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīva 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.).

- c) struktūrām, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību, piemēram, vides jomas partneriem, nevalstiskām organizācijām un struktūrām, kuras ir atbildīgas par sociālās integrācijas, dzimumu līdztiesības un nediskriminācijas veicināšanu, tostarp:
 - i) struktūrām, kas darbojas jomās, kuras saistītas ar plānoto ESI fondu izmantošanu un to horizontālo principu ievērošanu, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1303/2013 4.–8. pantā, — pamatojoties uz to pārstāvību, kā arī ņemot vērā ģeogrāfisko un tematisko segumu, attiecīgās pārvaldības spējas, zināšanas un inovatīvās pieejas;
 - ii) citām organizācijām vai grupām, kuras būtiski ietekmē ESI fondu īstenošana vai kuras var tikt būtiski ietekmētas šādas īstenošanas rezultātā, jo īpaši grupām, kuras var apdraudēt diskriminācija un sociālā atstumtība. 2. Ja publiskas iestādes, ekonomiskie un sociālie partneri un struktūras, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību, ir izveidojuši organizāciju, kas apvieno to intereses, lai atvieglotu to iesaistīšanos partnerībā (jumta organizācija), tie var izvirzīt vienu pārstāvi, kurš sniedz jumta organizācijas viedokli partnerībā.

4. pants

Attiecīgo partneru noteikšana programmām

1. Katrai programmai dalībvalstis nosaka attiecīgos partnerus vismaz starp šādām iestādēm:
 - a) kompetentajām reģionālajām, vietējām, pilsētu un citām publiskām iestādēm, tostarp:
 - i) reģionālajām iestādēm, vietējo pašvaldību valsts līmeņa pārstāvjiem un vietējām varas iestādēm, kas pārstāv lielākās pilsētas un pilsētu teritorijas, kuru kompetences ir saistītas ar to plānoto ESI fondu izmantošanu, kas sniedz ieguldījumu programmā;
 - ii) augstākās izglītības iestāžu valsts vai reģionālā līmeņa pārstāvjiem, izglītības, mācību un konsultatīvo pakalpojumu sniedzējiem un pētniecības centriem, ņemot vērā to plānoto ESI fondu izmantošanu, kas sniedz ieguldījumu programmā;
 - iii) citām publiskām iestādēm, kas ir atbildīgas par Regulas (ES) Nr. 1303/2013 4.–8. pantā minēto horizontālo principu ievērošanu, ņemot vērā to plānoto ESI fondu izmantošanu, kas sniedz ieguldījumu programmā; jo īpaši struktūrām, kas ir atbildīgas par vienlīdzīgas attieksmes veicināšanu un kas izveidotas saskaņā ar Direktīvu 2000/43/EK, Direktīvu 2004/113/EK un Direktīvu 2006/54/EK;
 - iv) citām struktūrām, kas organizētas valsts, reģionālā vai vietējā līmenī, un iestādēm, kas pārstāv jomas, kurās tiek veiktas integrētas teritoriālās investīcijas un vietējās attīstības stratēģijas, ko finansē programmas ietvaros;
 - b) ekonomiskajiem un sociālajiem partneriem, tostarp:
 - i) valsts vai reģionāli atzītām sociālo partneru organizācijām, jo īpaši tām vispārējām starpnozaru organizācijām un nozaru organizācijām, kuru nozares ir saistītas ar tādu plānoto ESI fondu izmantošanu, kas sniedz ieguldījumu programmā;

- ii) valsts un reģionālajām tirdzniecības palātām un uzņēmumu asociācijām, kas pārstāv nozaru vispārējās intereses, lai nodrošinātu lielo, vidējo, mazo un mikrouzņēmumu līdzsvarotu pārstāvību, kā arī sociālās ekonomikas pārstāvību;
 - iii) citām līdzīgām valsts vai reģionālajā līmenī organizētām struktūrām;
- c) struktūrām, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību, piemēram, vides jomas partneriem, nevalstiskām organizācijām un struktūrām, kas ir atbildīgas par sociālās integrācijas, dzimumu līdztiesības un nediskriminācijas veicināšanu, tostarp:
- i) struktūrām, kas darbojas jomās, kuras saistītas ar to plānoto ESI fondu izmantošanu, kas sniedz ieguldījumu programmā, un to horizontālo principu ievērošanu, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1303/2013 4.–8. pantā, — pamatojoties uz to pārstāvību, kā arī ņemot vērā ģeogrāfisko un tematisko pārklājumu, attiecīgās pārvaldības spējas, zināšanas un inovatīvās pieejas;
 - ii) struktūrām, kas pārstāv vietējās rīcības grupas un kas minētas Regulas (ES) Nr. 1303/2013 34. panta 1. punktā;
 - iii) citām organizācijām vai grupām, kuras būtiski ietekmē ESI fondu īstenošana vai var tikt būtiski ietekmētas šādas īstenošanas rezultātā, jo īpaši grupām, kuras var apdraudēt diskriminācija un sociālā atstumtība.

2. Attiecībā uz Eiropas teritoriālās sadarbības programmām dalībvalstis var iesaistīties šādā partnerībā:

- i) Eiropas teritoriālās sadarbības grupās, kas darbojas attiecīgajā pārrobežu vai starpvalstu programmas darbības jomā;
- ii) iestādēs vai struktūrās, kas iesaistītas makroreģionālās un jūras baseinu stratēģijas izstrādē un īstenošanā programmas darbības jomā, tostarp makroreģionālo stratēģiju prioritāro jomu koordinātoru darbībā.

3. Ja publiskas iestādes, ekonomiskie un sociālie partneri un struktūras, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību, ir izveidojuši jumta organizāciju, tie var izvirzīt vienu pārstāvi, kurš sniedz jumta organizācijas viedokli partnerībā.

III NODAĻA

Galvenie principi un laba prakse attiecībā uz attiecīgo partneru iesaistīšanu partnerības nolīgumu un programmu sagatavošanā

5. pants

Apspriešanās ar attiecīgajiem partneriem partnerības nolīgumu un programmu sagatavošanā

1. Lai nodrošinātu pārredzamu un efektīvu attiecīgo partneru līdzdalību, dalībvalstis un vadošās iestādes apspriežas ar viņiem par partnerības nolīgumu un programmu sagatavošanas procesu un grafiku. Vienlaikus partnerus pilnīgi informē par to saturu un iespējamajām izmaiņām.

2. Apspriežoties ar attiecīgajiem partneriem, dalībvalstis ņem vērā šādus nepieciešamos priekšnoteikumus:
 - a) attiecīgās informācijas savlaicīgu atklāšanu un vieglu piekļuvi tai;
 - b) pietiekami daudz laika, lai partneri varētu analizēt un komentēt galvenos sagatavošanas dokumentu projektus, partnerības nolīguma projektu un programmas projektu;
 - c) iespējamus veidus, kādos partneri var uzdot jautājumus, var sniegt ieguldījumu un tiks informēti par to, kādā veidā ir ņemti vērā viņu priekšlikumi;
 - d) informācijas par apspriežu rezultātiem izplatīšanu.
3. Attiecībā uz lauku attīstības programmām dalībvalstis ņem vērā tās funkcijas, ko attiecīgu partneru iesaistīšanā var veikt valsts lauku sadarbības tīkli, kuri izveidoti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1305/2013⁽⁵⁾ 54. pantu.
4. Ja ir izveidoti oficiāli nolīgumi starp dažādiem pārvaldes līmeņiem, kas ir zemāki par valsts līmeni, dalībvalstis ņem vērā šos daudzlīmeņu pārvaldības nolīgumus saskaņā ar tās institucionālo un tiesisko regulējumu.

6. pants

Partnerības nolīguma sagatavošana

Dalībvalstis iesaista attiecīgos partnerus saskaņā ar to institucionālo un tiesību sistēmu partnerības nolīguma sagatavošanā, jo īpaši attiecībā uz:

- a) atšķirību analīzi, attīstības vajadzībām un izaugsmes potenciālu, atsaucoties uz tematiskajiem mērķiem, tostarp tiem, kas saistīti ar attiecīgajiem konkrētai valstij adresētiem ieteikumiem;
- b) kopsavilkumiem par *ex ante* programmu nosacījumiem un galvenajiem secinājumiem jebkurā pēc dalībvalsts iniciatīvas sākta partnerības nolīguma *ex ante* novērtējumā;
- c) tematisko mērķu atlasī, indikatīvajiem ESI fondu piešķirumiem un to galvenajiem gaidāmajiem rezultātiem;
- d) programmu sarakstu un mehānismiem valsts un reģionālā līmenī, lai nodrošinātu ESI fondu savstarpējo koordināciju un to koordināciju ar citiem Savienības un valsts finansējuma instrumentiem, kā arī ar Eiropas Investīciju banku;
- e) pasākumiem ar mērķi nodrošināt integrētu pieeju ESI fondu izmantošanai pilsētu, lauku, piekrastes reģionu, zvejas darbību reģionu un reģionu ar īpašām teritoriālām iezīmēm teritoriālajai attīstībai;

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 (OV L 347, 20.12.2013., 487. lpp.).

- f) pasākumiem ar mērķi nodrošināt integrētu pieeju, lai risinātu īpašās vajadzības tajos ģeogrāfiskajos apgabalos, kurus visvairāk ietekmē nabadzība, un to mērķa grupu vidū, kurās ir visaugstākais diskriminācijas vai atstumtības risks, īpaši ņemot vērā atstumtās kopienas;
- g) Regulas (ES) Nr. 1303/2013 5., 7. un 8. pantā minēto horizontālo principu īstenošanu.

7. pants

Informācija par attiecīgo partneru iesaistīšanu partnerības nolīgumā

Dalībvalstis nodrošina, ka partnerības nolīguma vajadzībām tiek sniegta vismaz šāda informācija:

- a) to partneru saraksts, kuri iesaistīti partnerības nolīguma sagatavošanā;
- b) pasākumi, kas veikti ar mērķi nodrošināt aktīvu partneru līdzdalību, tostarp darbības, kas veiktas saistībā ar piekļuvi, jo īpaši attiecībā uz personām ar invaliditāti;
- c) partneru loma partnerības nolīguma sagatavošanā;
- d) apspriežu ar partneriem rezultāti, kā arī apraksts par to pievienoto vērtību partnerības nolīguma sagatavošanā.

8. pants

Programmu sagatavošana

Dalībvalstis iesaista attiecīgos partnerus saskaņā ar to institucionālo un tiesību sistēmu programmu sagatavošanā, jo īpaši attiecībā uz:

- a) vajadzību apzināšanu un analīzi;
- b) prioritāšu un ar tām saistīto konkrēto mērķu noteikšanu vai izvēli;
- c) finansējuma piešķiršanu;
- d) programmu īpašo indikatoru noteikšanu;
- e) horizontālo principu īstenošanu, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 1303/2013 7. un 8. pantā;
- f) uzraudzības komitejas sastāvu.

9. pants

Informācija par attiecīgo partneru iesaistīšanu programmās

Dalībvalstis nodrošina, ka programmu vajadzībām tiek sniegta vismaz šāda informācija:

- a) veiktie pasākumi ar mērķi iesaistīt attiecīgos partnerus programmu sagatavošanā un to grozījumu veikšanā;

- b) plānotie pasākumi ar mērķi nodrošināt visu iesaistīto partneru līdzdalību programmu īstenošanā.

IV NODAĻA

Laba prakse attiecībā uz uzraudzības komiteju dalības noteikumiem un to iekšējām procedūrām

10. pants

Uzraudzības komitejas dalības noteikumi

1. Formulējot noteikumus dalībai uzraudzības komitejā, dalībvalstis ņem vērā to partneru līdzdalību, kas ir bijuši iesaistīti programmu sagatavošanā, un veicina vienlīdzības starp vīriešiem un sievietēm un nediskriminācijas principa ievērošanu.
2. Attiecībā uz Eiropas teritoriālās sadarbības programmu uzraudzības komitejām starpreģionu un starpvalstu sadarbības programmās partneri var pārstāvēt jumta organizācijas Savienības vai starptautiskā līmenī. Dalībvalstis uzraudzības komitejas sagatavošanā var iesaistīt partnerus, jo īpaši tad, ja tie piedalās koordinācijas komitejās valsts līmenī, kas organizētas iesaistītajās dalībvalstīs.

11. pants

Uzraudzības komitejas reglaments

Formulējot reglamentu, uzraudzības komitejas ņem vērā šādus elementus:

- a) dalībnieku balsstiesības;
- b) termiņu, kādā sniegts paziņojums par sanāksmēm un dokumentu pārsūtīšanu un kas atbilstoši vispārīgām noteikumiem nedrīkst būt īsāks par desmit (10) darbdienu;
- c) pasākumus, kas veikti, lai nodrošinātu uzraudzības komitejās iesniegto sagatavošanas dokumentu publicēšanu un pieejamību;
- d) procedūru attiecībā uz protokola pieņemšanu, publicēšanu un pieejamību;
- e) pasākumus uzraudzības komiteju darba grupu izveidei un darbības nodrošināšanai;
- f) noteikumus par iespējamo interešu konfliktu to partneru vidū, kas iesaistīti uzraudzības, novērtēšanas un uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus procesos;
- g) nosacījumus, principus un kārtību par atlīdzības noteikumiem, spēju veidošanu un tehniskās palīdzības izmantošanu.

V NODAĻA

Galvenie principi un laba prakse attiecībā uz attiecīgo partneru iesaistīšanu uzaicinājumu iesniegt priekšlikumu un progresu ziņojumu sagatavošanā, kā arī saistībā ar programmu uzraudzību un vērtēšanu

12. pants

Saistības attiecībā uz datu aizsardzību, konfidencialitāti un interešu konfliktu

Dalībvalsts nodrošina, ka partneri, kas iesaistīti uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus un progresu ziņojumu sagatavošanā, kā arī programmu uzraudzībā un izvērtēšanā, apzinās savas saistības attiecībā uz datu aizsardzību, konfidencialitāti un interešu konfliktu.

13. pants

Attiecīgo partneru iesaistīšana uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus sagatavošanā

Vadošās iestādes, iesaistot attiecīgos partnerus uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus sagatavošanā vai šo priekšlikumu novērtēšanā, veic atbilstīgus pasākumus, lai novērstu iespējamo interešu konfliktu.

14. pants

Attiecīgo partneru iesaistīšana progresu ziņojumu sagatavošanā

Dalībvalstis iesaista attiecīgos partnerus Regulas (ES) Nr. 1303/2013 52. pantā minēto progresu ziņojumu sagatavošanā par partnerības nolīguma īstenošanu, jo īpaši attiecībā uz partneru lomas novērtējumu partnerības nolīgumu īstenošanā un pārskata sagatavošanu par atzinumiem, ko partneri snieguši apspriešanās laikā, tostarp attiecīgā gadījumā aprakstot, kādā veidā šie partneru atzinumi tikuši ņemti vērā.

15. pants

Attiecīgo partneru iesaistīšana programmu uzraudzībā

Izmantojot uzraudzības komitejas un to darba grupas, vadošās iestādes iesaista partnerus programmu īstenošanas novērtēšanā, tostarp secinājumu sagatavošanā par darbības pārskatu, kā arī ikgadējo programmu īstenošanas ziņojumu sagatavošanā.

16. pants

Partneru iesaistīšana programmu novērtēšanā

1. Vadošās iestādes iesaista attiecīgos partnerus programmu novērtēšanā, izmantojot uzraudzības komiteju un vajadzības gadījumā īpašas darba grupas, ko šim nolūkam izveidojusi uzraudzības komiteja.
2. Vadošās iestādes, kuras ir atbildīgas par Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF), Eiropas Sociālā fonda (ESF) un Kohēzijas fonda programmām, apspriežas ar partneriem par ziņojumiem, kuros apkopoti secinājumi, kas veikti plānošanas periodā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1303/2013 114. panta 2. punktu.

VI NODAĻA

Indikatīvās jomas, tēmas un laba prakse attiecībā uz esi fondu izmantošanu, lai stiprinātu attiecīgo partneru institucionālās spējas un komisijas nozīmi labas prakses izplatīšanā

17. pants

Attiecīgo partneru institucionālo spēju stiprināšana

1. Vadošā iestāde izvērtē nepieciešamību izmantot tehnisko palīdzību, lai nostiprinātu partneru institucionālās spējas, jo īpaši attiecībā uz mazajām vietējās varas iestādēm, ekonomiskajiem un sociālajiem partneriem un nevalstiskajām organizācijām, lai palīdzētu tiem efektīvi piedalīties programmu sagatavošanā, īstenošanā, uzraudzībā un novērtēšanā.
2. Atbalsts, kas minēts 1. punktā, var tikt sniegts cita starpā īpašu semināru, mācību, koordinācijas un sadarbības tīklu struktūras veidā vai arī sedzot izmaksas, kas rodas, lai piedalītos sanāksmēs saistībā ar programmu sagatavošanu, īstenošanu, uzraudzību un novērtēšanu.
3. Šā panta 1. punktā minēto atbalstu lauku attīstības programmām var sniegt, izmantojot valsts lauku sadarbības tīklu, kas izveidots saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 54. pantu.
4. ESF programmām vadošās iestādes mazāk attīstītos vai pārejas reģionos vai dalībvalstīs, kas ir tiesīgas saņemt Kohēzijas fonda atbalstu, nodrošina, ka atkarībā no vajadzības atbilstoši ESF līdzekļi tiek piešķirti programmās iesaistīto sociālo partneru un nevalstisko organizāciju spēju palielināšanas pasākumiem.
5. Eiropas teritoriālās sadarbības ietvaros 1. un 2. punktā minētais atbalsts var attiekties arī uz atbalstu partneriem, lai stiprinātu to institucionālās spējas dalībai starptautiskās sadarbības pasākumos.

18. pants

Komisijas nozīme labas prakses izplatīšanā

1. Komisija izveido sadarbības mehānismu, kuru sauc par Eiropas Prakses kopienu partnerības jomā un kurš ir kopīgs ESI fondiem un atvērts ieinteresētajām dalībvalstīm, vadošajām iestādēm un organizācijām, kas pārstāv partnerus Savienības līmenī.

Eiropas Prakses kopiena partnerības jomā veicina pieredzes apmaiņu, spēju stiprināšanu, kā arī informācijas izplatīšanu par attiecīgajiem rezultātiem.

2. Komisija dara pieejamus labas prakses piemērus partnerības organizēšanā.
3. Pieredzes apmaiņa saistībā ar labas prakses noteikšanu, nodošanu un izplatīšanu un inovatīvām pieejām attiecībā uz starpreģionu sadarbības programmām un pasākumu īstenošanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1299/2013 ⁽⁶⁾ 2. panta 3. punkta c) apakšpunktu iekļauj gūto partnerības pieredzi sadarbības programmās.

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1299/2013 par īpašiem noteikumiem par atbalstu no Eiropas Reģionālās attīstības fonda saistībā ar mērķi "Eiropas teritoriālā sadarbība" (OV L 347, 20.12.2013., 259. lpp.).

VII NODAĻA
Nobeiguma noteikumi

19. pants
Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 7. janvārī

Komisijas vārdā —
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

3. LABĀKĀ PRAKSE ATTIECĪBĀ UZ PARTNERĪBAS PRINCIPA ĪSTENOŠANU EIROPAS STRUKTURĀLO UN INVESTĪCIJU FONDU PROGRAMMĀS

Attiecīgo partneru apzināšanai paredzētu pārredzamu procedūru laba prakse

Rumānijā, gatavojoties 2007.–2013. gada laikposmam, ESF pārvaldības iestādei bija uzdevums veikt kontekstuālu analīzi pirms valsts pievienošanās ES. Šo dokumentu izmantoja kā galveno plānošanas dokumentu valsts stratēģiskajam ietvardokumentam (VSID) un darbības programmām. Bija skaidrs gan tas, ka attiecībā uz valsts līmeņa plānošanas uzdevumu ir jāsadarbojas ar nozīmīgākajiem politikas dalībniekiem, gan tas, ka reģionāla un vietēja līmeņa partnerības mehānismi ir vajadzīgi, lai stiprinātu spējas lēmumu pieņemšanas un īstenošanas jomā. Tika rīkotas vietēja un reģionāla mēroga sanāksmes un apspriedes ar nozīmīgiem dalībniekiem, un tādējādi tika veikta katra reģiona situācijas analīze nodarbinātības un sociālās integrācijas jomā. Piemēram, ziemeļaustrumu reģionā bija iesaistīti vairāk nekā 200 dalībnieki⁽⁷⁾.

Ungārijā, gatavojoties 2007.–2013. gada laikposmam, VSID sabiedriskās apspriešanas metodi noteica, ņemot vērā pilsoniskās sabiedrības organizāciju ieteikumus. Aptuveni 4000 partnerorganizāciju, tostarp arodbiedrības, darbinieku interešu grupas un NVO, kā arī uzņēmumu, izglītības un zinātnes pārstāvjus aicināja sniegt ieteikumus par VSID un darbības programmu virzību. Arī sabiedrība varēja tīmekļa vietnē piekļūt informācijai par VSID un darbības programmām un komentēt to. Rīkoja seminārus, lai ar attiecīgajiem profesionālajiem un

sociālajiem partneriem un ministriju pārstāvjiem apspriestu sagatavotos projektus⁽⁸⁾.

Dažādu attiecīgo partneru kategoriju iesaistīšanas laba prakse, sagatavojot partnerības nolīgumu un programmas, informāciju, kas jāsniedz par to iesaistīšanu, un dažādiem īstenošanas posmiem

Apvienotajā Karalistē laikposmā no 2007.–2013. gadam partneri jau bija iesaistīti apspriešanās dažādos plānošanas perioda posmos. Jaunajā plānošanas periodā par 2014.–2020. gadu AK valdība ir publicējusi vadlīnijas par Eiropas Savienības investīciju stratēģijām, lai izskaidrotu, kādam nolūkam tiks pieaicināti partneri, kāds atbalsts viņiem būs pieejams un kādi būs īstenošanas termiņi.

Latvijā, gatavojoties 2014.–2020. gada laikposmam, ap valsts attīstības plānu tika rīkots plašs un pārredzams process ar sabiedrības līdzdalību. Notika informatīvas sanāksmes par partnerībām programmu veidošanā. Turklāt bija iespējams paust savu viedokli par pārrunām starp dalībvalsts pārstāvjiem un Eiropas Komisiju, pēc tam Finanšu ministrijā notika papildu sanāksme, kurā apsprieda sociālo partneru pausto viedokli.

Francijā pirms Francijas partnerības nolīguma izstrādes par 2014.–2020. gada laikposmu *Instance Nationale de Préparation de l'Accord de Partenariat* rīkoja oficiālu sabiedrisko

⁽⁷⁾ Prakses kopiena attiecībā uz partnerību ESF, ceļvedis — *How ESF managing authorities and intermediate bodies support partnership*, 2011. gads.

⁽⁸⁾ Prakses kopiena attiecībā uz partnerību ESF, ceļvedis — *How ESF managing authorities and intermediate bodies support partnership*, 2011. gads.

apspriešanu. Tematiskajos semināros, ko 2013. gadā martā un aprīlī rīkoja, lai gūtu materiālu nolīguma projektam, piedalījās valsti pārstāvošas organizācijas, vietējās iestādes, sociālie partneri, pilsoniskā sabiedrība un ekonomikas dalībnieki. Valsts partnerība, ko veidoja 300 dažādas ieinteresētās personas pārstāvošas organizācijas, tika aicinātas sūtīt savu ieguldījumu apspriešanas dokumentam, ko izstrādāja DATAR (*Délégation interministérielle à l'aménagement du territoire et à l'attractivité régionale*).

Labā prakse attiecībā uz uzraudzības komiteju dalības noteikumiem un to iekšējām procedūrām

Čehijā plānošanas periodā par 2007.–2013. gadu visas attiecīgās Čehijas organizācijas varēja izvirzīt pārstāvju uzraudzības komitejās. Katra izvirzītā pārstāvja CV un motivācijas vēstule bija jānosūta NVO koordinācijas valsts struktūrai, bezpeļņas NVO vadības padomei. Šajā padomē komiteja, kas atbild par Eiropas jautājumiem, apstiprināja uzraudzības komiteju pārstāvju.

Mēklenburgā-Priekšpomerānijā (**Vācijā**) 2007.–2013. gada plānošanas periodā uzraudzības komiteja atbild par visiem ES fondiem. Tajā ir augsta līmeņa pārstāvji no privātā sektora (piemēram, arodbiedrības, darba devēji, mazie uzņēmumi, palātas, lauksaimnieki, vides un sociālās labklājības asociācijas). Tā tiek regulāri — piecas līdz sešas reizes gadā. Uzraudzības komiteja var faktiski ietekmēt lēmumus par ierosinātiem projektiem, un publiskā un privātā sektora partneriem ir vienāds balsu skaits. Sistēmā līdzdarbojas darba grupas un citas konsultatīvās iestādes.

Dānijā uzraudzības komiteja lēmumus par lauku attīstības programmu 2007.–2013. gadam vienmēr pieņem, pamatojoties uz vienprātību. Praksē balsošana nenotiek.

Labā prakse attiecīgo partneru iesaistīšanai uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus un progresa ziņojumu sagatavošanā, programmu uzraudzībā un novērtēšanā

Grieķijā plānošanas periodā par 2007.–2013. gadu Valsts federācija cilvēkiem ar invaliditāti (*NCDP*), kas ir uzraudzības komiteju locekle ar balsis tiesībām, ir pārskatījusi piekļuves kritēriju pareizu īstenošanu visos paziņojumos, uzaicinājumos iesniegt priekšlikumus utt. Šie kritēriji nebija saistoši, lai pieņemtu pieteikumus atbalstam no struktūrfondiem.

Polijā valsts stratēģiskā ietvardokumenta (*VSID*) koordinācijas komitejā ir izveidota pilsoniskās sabiedrības darba grupa, kas pauž atzinumus un sniedz ieteikumus horizontālās politikas īstenošanai; uzrauga darbības programmu saskaņošanu ar Polijas valsts attīstības stratēģiju; uzrauga darbības programmu pārvaldības un kontroles sistēmas; uzrauga, lai darbības programmās tiktu īstenota integrēta pieeja dzimumu līdztiesības nodrošināšanai un ilgtspējīgas attīstības principi.

Portugālē 2007.–2013. gada laikposmam izveidotā uzraudzības komiteja var paust savu viedokli par novērtējuma ziņojumiem, ko apspriež tās sanāsmēs. Turklāt daži partneri ir devuši būtisku ieguldījumu rīcības plānā, kas bija jāizstrādā, lai īstenotu novērtēšanas ziņojumos izvirzītos priekšlikumus.

Attiecīgo partneru institucionālo spēju pilnveidošanas laba prakse

Dienvīdijā ir izveidota atbalsta struktūra, kas tiek finansēta no tehniskā atbalsta līdzekļiem un paredzēta ekonomisko un sociālo partneru darbības uzlabošanai reģionālajās un nozaru programmās. Laika posmā no 2000. līdz 2006. gadam ekonomiskie un sociālie partneri arī izveidoja un pārvaldīja ļoti

veiksmīgu tehniskā atbalsta projektu, kuru finansēja no ERAF un kurā galveno uzmanību pievērša tam, lai padziļinātu savas zināšanas par attīstības programmām un uzlabotu savas spējas piedalīties.

Ziemeļrietumanglijas darbības programmā 2007.–2013. gadam ERAF tehnisko grupu Liverpūlē atbalsta divi vietējie darbinieki, kurus pieņēma darbā, izmantojot tehniskā atbalsta finansējumu, un pārvaldības iestāde, kas sniedz vadības informāciju saistībā ar darbības programmu (izdevumus, rezultātus utt.). Minētie darbinieki piedalās tehniskās grupas sanāksmēs padomnieku statusā.

Polijā 2010. gada jūnijā tika izveidots Valsts partnerības tematiskais tīkls, lai sniegtu atbalstu uzraudzības komiteju locekļiem un padarītu viņu darbības efektīvākas, kā arī novērstu problēmas, kas rodas struktūrfondu īstenošanā. Tīklu atbalsta arī Polijas Reģionu attīstības ministrija. Tīkla izmaksas sedz no tehniskā atbalsta darbības programmas 2007.–2013. gadam. Tīkls rīko ikgadēju valsts mēroga konferenci un reģionu mēroga sanāksmes. Tas veic analīzi, dalās uz tematiskiem pētījumiem balstītā pieredzē, uzraudzības komitejas uzdevumā rīko labas partnerības prakses konkursu, kā arī rīko izglītojošus pasākumus. Tas sekmē informācijas apmaiņu horizontālā līmenī, izmantojot zināšanu datu bāzi, par kuru gādā Reģionu attīstības ministrija.

Portugāles rūpniecības federācija (**Portugālē**) īstenoja ESF finansētu projektu atbilstoši cilvēkkapitāla darbības programmai 2007.–2013. gadam. Mērķis ir uzlabot sociālā dialoga spējas, saskaņot un paplašināt pārstāvētību nozaru un reģionu mērogā, kā arī stiprināt federācijas darbības starp-

tautiskā līmenī. Projektā galvenā uzmanība bija vērsta uz federācijas struktūru un asociētajiem biedriem, tai skaitā nozaru, daudznozaru un reģionu apvienībām, tirdzniecības palātām un nozari.

Labā prakse, kas palīdz dalībvalstīm izvērtēt partnerības īstenošanu un tās pievienoto vērtību

Pēc 2007.–2013. gada plānošanas perioda **Apvienotajā Karalistē** Birmingemas pilsētas domes, Birmingemas apgabala un Solihalas vietējo uzņēmumu partnerība plāno iesniegt ziņojumu AK valdībai, kurā būs iekļauti ieteikumi par to, kā efektīvāk īstenot jaunu partnerību un pārvaldības pasākumus ES struktūrfondu ietvaros.

Komisijas nozīme labas prakses izplatīšanā

2007.–2013. gada periodā ESF finansētā **Prakses kopiena attiecībā uz partnerību** bija deviņu dalībvalstu ESF pārvaldības iestāžu un starpniekiestāžu tīkls. Šajā tīklā notika plaša pieredzes apmaiņa par dažādiem partnerību īstenošanas veidiem, izmantojot "kritiskā drauga" (*critical friend*) pārskatīšanas metodi, īpašu uzsvāru liekot uz pārvaldības procesiem un darbībām. Šo kopienu pēc Komisijas iniciatīvas līdzfinansēja no tehniskā atbalsta piešķirumiem. Tīkls izstrādāja vairākus svarīgus ziņojumus, uzturēja tīmekļa vietni, kurā bija iekļauta datubāze par partnerības pieredzi, un 2012. gada sākumā publicēja partnerības zināšanu rokasgrāmatu.

Eiropas Komisija

Eiropas rīcības kodekss attiecībā uz partnerību saistībā ar Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem

Luksemburga: Eiropas Savienības Publikāciju birojs

2014 — 19 lpp. — 21 × 29.7 cm

ISBN 978-92-79-35241-6 — doi:10.2767/51999 (*Print*)

ISBN 978-92-79-35218-8 — doi:10.2767/45039 (*PDF*)

KĀ PASŪTĪT ES IZDEVUMUS

Bezmaksas izdevumi

- Viens eksemplārs: ar *EU Bookshop* starpniecību (<http://bookshop.europa.eu>).
- Vairāk nekā viens eksemplārs vai plakāti/kartes:
Eiropas Savienības pārstāvniecībās (http://ec.europa.eu/represent_lv.htm),
Eiropas Savienības delegācijās valstīs, kas nav ES dalībvalstis (http://eeas.europa.eu/delegations/index_lv.htm),
ar *Europe Direct* dienesta starpniecību (http://europa.eu/europedirect/index_lv.htm)
vai piezvanot uz tālruņa numuru 00 800 6 7 8 9 10 11 (zvanīšana bez maksas no jebkuras vietas Eiropas Savienībā) (*).

(* Informāciju sniedz bez maksas, tāpat arī lielākā daļa zvanu ir bezmaksas (izņemot dažus operatorus, viesnīcas vai taksofonus).

Maksas izdevumi

- Ar *EU Bookshop* starpniecību (<http://bookshop.europa.eu>).

Maksas abonementi

- Ar Eiropas Savienības Publikāciju biroja tirdzniecības aģentu starpniecību (http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm).

EIROPAS RĪCĪBAS KODEKSS ATTIECĪBĀ UZ PARTNERĪBU SAISTĪBĀ AR EIROPAS STRUKTURĀLAJIEM UN INVESTĪCIJU FONDIEM

Partnerība, kas ir viens no Eiropas Savienības fondu pārvaldības pamatprincipiem, paredz ciešu sadarbību starp dalībvalstu publiskajām iestādēm valsts, reģionālā un vietējā līmenī, kā arī sociālajiem partneriem, NVO un citām attiecīgajām ieinteresētajām personām. Neraugoties uz to, ka šis princips ir neatņemama kohēzijas politikas daļa, ieinteresēto personu sniegtās atsauksmes liecina, ka dažādās ES valstīs tā īstenošana ievērojami atšķiras. Eiropas rīcības kodeksā attiecībā uz partnerību ir noteikts kopīgs standartu kopums, lai Eiropas strukturālo un investīciju fondu (ESIF) plānošanas un īstenošanas posmos ieviestu uzlabotas apspriešanās, līdzdalības un dialoga veidošanas procedūras ar partneriem. Rīcības kodekss ir paredzēts, lai stiprinātu saikni starp dalībvalstīm un projektu partneriem un veicinātu informācijas, pieredzes, rezultātu un labas prakses piemēru apmaiņu jaunajā plānošanās periodā. Šī publikācija ir pieejama elektroniskā formātā visās ES oficiālajās valodās.

Lai uzzinātu vairāk par ESF, apmeklējiet vietni

<http://ec.europa.eu/esf>

Mūsu publikācijas varat bez maksas lejupielādēt vai abonēt tīmekļa vietnē

<http://ec.europa.eu/social/publications>

Ja vēlaties regulāri saņemt jaunāko informāciju par Nodarbinātības, sociālo lietu un iekļautības ģenerāldirektorāta darbu, reģistrējieties vietnē <http://ec.europa.eu/social/e-newsletter> lai saņemtu bezmaksas informatīvo e-izdevumu "Sociālā Eiropa".

<http://ec.europa.eu/social/>

<https://www.facebook.com/socialeurope>

https://twitter.com/EU_Social

